

‘Andere culturen verrijken je leven’

Toen de Russische toneelschrijfster en vertaalster Xenia Bordukowa Pattberg in 2006 naar Amsterdam verhuisde, had ze niet verwacht dat het bij haar thuis op een kleine versie van de Verenigde Naties zou gaan lijken.

Tekst: Benjamin B. Roberts

An tafel spreken Xenia, haar Duitse man, haar zesjarige dochter en tweeënhalf jaar oude zoon Russisch, Duits, Engels en Nederlands. ‘Duits is de taal die we binnen de familie spreken’, vertelt ze. ‘Russisch praat ik met mijn kinderen. Engels is de taal die we met de meeste mensen om ons heen spreken, en Nederlands gebruiken we verder voor praktische zaken.’ De dochter van het echtpaar gaat naar een basisschool in het Centrum waar bijna een kwart van de leerlingen tenminste één ouder heeft die in het buitenland geboren is en die thuis dus een andere taal spreekt.

Expats

In de afgelopen jaren is het aantal expats in Amsterdam flink gegroeid. 4,1% van de beroepsbevolking is op dit moment expat, een percentage dat veel hoger ligt dan in Den Haag (2,7%) en in Rotterdam en Utrecht (beide 1,8%). Xenia en haar man doen er alles aan om te zorgen dat hun dochter zo vloeiend mogelijk Nederlands spreekt en dat ze niet achterloopt ten opzichte van de andere kinderen op school. ‘We hebben ons zelfs ingeschreven voor een programma waarbij iemand naar ons huis komt om in het Nederlands voor te lezen aan onze dochter. Maar toen die mevrouw hier binnenkwam, was ze verbaasd over onze

rijk gevulde boekenkast.’ Ze glimlacht: ‘Het was duidelijk dat dat programma bedoeld was voor ouders die niet zoveel lezen als wij.’

Xenia is positief over de opvoeding van haar kinderen in het multiculturele Amsterdam. Via de kinderen op de school

~~~~~  
*‘Als ik nu aan mijn dochter vraag wat zij “is”, antwoordt ze dat ze Duits is’*  
~~~~~

van haar dochter komt ze in contact met allerlei verschillende culturen. Hoewel de kinderen met elkaar communiceren in het Nederlands, denkt ze dat de culturele identiteit van haar kinderen eigenlijk nooit helemaal duidelijk zal zijn. Ze staan aan zo’n grote hoeveelheid invloeden bloot.

‘Als ik nu aan mijn dochter vraag wat zij “is”, antwoordt ze dat ze Duits is’, legt Xenia uit. ‘Ik vind dat vreemd omdat mijn dochter in Nederland geboren en

getogen is en nooit in Duitsland heeft gewoond. Culturele identiteit is een complexe kwestie en haar identiteit zal waarschijnlijk later in haar leven veranderen.’

Opvallen

Xenia vertelt dat er negatieve rapporten bestaan over expat-kinderen, die nooit het gevoel hebben ergens echt bij te horen. Die kinderen zouden nooit echt wortelen in de landen waar ze opgroeien. Ze benadrukt dat de blootstelling aan veel verschillende invloeden voor haar juist van grote waarde is. Andere mensen en culturen verrijken je leven.

‘Toen ik in de Sovjet-Unie opgroeide, vonden we het verdacht als mensen afweken van de norm. Iedereen deed z’n uiterste best om werkelijk op geen enkele manier af te wijken of op te vallen. Maar hier in Amsterdam wordt onafhankelijkheid juist aangemoedigd en doet iedereen wat hij maar kan om op te vallen.’ Ze lacht. ‘En tegelijkertijd zeggen de Nederlanders: “Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg.” Dat brengt de boel dan weer een beetje in evenwicht.’

